

z Paluby a Podpalubí

V Evangeliu poslední prázdninové neděle nás Pán Ježíš napomíná, abychom se nedrali dopředu, nevíme-li přesně, kde je naše místo (Lk 14). Otec Josef výborně aplikoval toto evangelium na zběsilé tempo našich životů. Dovolte mi připomenout jeho kázání, aby nezapadlo ve spěchu a zmatku nastávajícího školního roku, v šumu právě toho překotného hemžení, o němž byla řeč. Toho, kdo se žene bezhlavě vpřed, totiž neohrožuje jen pýcha, ale i ztráta kontaktu s realitou, ztráta smyslu jeho počínání. Může to být člověk v jádru dobrý, ale neochotný podřídit svůj život Cíli. Nebo i ochotný, ale zrovna nemá čas, nemůže měnit svoje plány.

Bylo nebylo, za horou a řekou

(přesněji na Národní třídě) začala doutnat tramvaj. Stála na zastávce a z podvozku se valil hustý dým a pach škvařených rozvodů. Pozorovatel by čekal, že lidé vedeni pudem sebezáchovy vystoupí a všichni kvapem opustí zastávku, aby se vyhnuli nebezpečí požáru. Nikoliv! Nejen že tvrdošíjnější cestující setrvali uvnitř tramvaje, ale další se i s oblaky kouře hrnuli dovnitř. Přece nebudou čekat na další tramvaj! Mají svůj časový rozvrh, své cíle a plány, které si nedají rozhodit ani kouřem a ohněm... (pokračování na s. 3)

**První
svatě
přijímání
a křest
19. 6.
2022**

(pokračování ze s. 1) ... Dereme se kupředu, abychom užuž byli v cíli své cesty. Ale ptáme se vůbec, jaký je ten cíl? Jestli všechny ty naše překotné pohyby k němu vedou? Jestli není naše cesta trochu nebezpečná? Jestli náš Řidič náhodou už nepřesedl do jiné tramvaje a nechce nás vézt jinou trasou?

Tyto a podobné otázky je třeba si klást především v přelomových obdobích, k nimž u rodin s dětmi bezesporu patří začátek školního roku. Musíme se rozhodnout, kterou tramvají a kam pojedeme, a ujistit se, že ji řídí Pán Ježíš. Ale i v každém okamžiku jízdy máme být připraveni na zpomalení, zrychlení, nebezpečí, změnu trasy či vystoupení z porouchané tramvaje. Zkrátka – nezapomeňme zaměřovat svůj chvat ke skutečnému Cíli. K tomu ať nám žehná Pán.

Kázání otce Josefa Ptáčka parafrázovala redakce

Z liturgického kalendáře

Září

3. 9. (sobota) sv. Řehoře Velikého

8. 9. (čtvrtek) Narození Panny Marie

12. 9. (pondělí) Jména Panny Marie

13. 9. (úterý) sv. Jana Zlatoústého

14. 9. (středa) Povýšení sv. Kříže

15. 9. (čtvrtek) Panny Marie Bolestné

16. 9. (pátek) **sv. Ludmily**

20. 9. (úterý) Sv. Ondřeje Kim Taegona, Pavla Chong Hasanga a druhů

21. 9. (středa) **sv. Matouše**

23. 9. (pátek) sv. Pia z Pietrelciny

27. 9. (úterý) sv. Vincence z Pauly

28. 9. (středa) **sv. Václava**

29. 9. (čtvrtek) sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela

30. 9. (pátek) sv. Jeronýma

Panna Maria Bolestná

Oslava Panny Marie Bolestné má středověký původ. Nejstarší dochované oratorium ke cti Panny Marie pod křížem je z r. 1011. Ve 12. a 13. století úcta k Panně Marii Bolestné zakořenila v cisterciácké a františkánské tradici. Svátek bolestí Panny Marie vznikl v komunitách servitů r. 1668 a Pius VII. jej r. 1814 rozšířil na celou církev. Pius X. pak určil, že se má slavit den po svátku Povýšení sv. Kříže, tj. 15. září.

Existují různé výčty Mariiných bolestí. V tradiční podobě se ustálil (na kapitulách servitů v r. 1646 a 1652) na počtu sedm: Simeonovo proctví, útěk do Egypta, hledání dvanáctiletého Ježíše, setkání s ním na křížové cestě, ukřížování, snímání z kříže, pohřeb.

(převzato z knihy *Christopher O'Donnell: Slavíme s Marií.*)

Tato liturgická památka souvisí s titulem „Spoluvykupitelka“, který zní leckterým katolickým uším velmi odvážně, až hereticky. Při nesprávném pochopení se může zdát, že se Kristu upírá úplnost a nedělitelnost jeho oběti, jedinečnost jeho výkupného utrpení. Kdyby tomu tak bylo, prvním heretikem v tomto smyslu by byl sv. Pavel, který se odvážil napsat:

„Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je církev.“ (Kol 1, 24)

Musí se snad něco přidávat ke Kristovým útrapám, aby jich byla „plná míra“? Pokud to Pavel vidí správně, pak je spoluvykupitelem každý křesťan. Chybělo něco, co musela doplňovat Panna Maria, svatý Pavel nebo kdokoliv další? „Chybět“ určitě není vhodné slovo, ale „doplňovat“ ano. Jak lze tento paradox, ostatně charakteristický pro celou křesťanskou víru, pochopit?

Celý Kristus (*Christus totus*) je totiž tvořený Hlavou a údy – tělem, kterým je církev; a ačkoli Hlava už byla vzkříšena a sedí po pravici Otcově, jeho nohy a ostatní údy ještě spočívají na zemi: v Getsemanech, před Pilátem, na křížové cestě, na Golgotě.

Kristovo dílo a utrpení tak pokračuje v dějinách, dokud tu bude třeba jen jediná část jeho těla, jež v sobě bude muset vytrpět to, co zbývá, aby mohlo být vzkříšení úplné a definitivní.

Ježíš slavnostně uvedl „stav vzkříšení“; je prvotinou těch, kdo se probouzejí ze spánku (srov. 1 Kor 15, 20); prvotina by však nebyla prvotinou, kdyby také neohlašovala celý zbytek sklizně; „*prvorozený z mrtvých*“ (Zj 1, 5) by nebyl prvorozeným, jestliže by za ním nenásledovali další bratři, kteří budou vzkříšeni z mrtvých. Dalo by se říct, že v každém z nás Kristus očekává své vzkříšení; v každém pokřtěném trpí a je pohřbena určitá část Krista očekávající své velikonoční ráno, aby mohla vyjít z hrobu.

(volně podle knihy Raniero Cantalamessa: *Slovo a život*, cyklus B)

Maria má proti ostatním údům Kristova Těla zvláštní postavení. Ona je Matkou celého tohoto Těla. Matkou, která trpí bolestí nejen svou, ale i bolestí svého Syna a každého jeho údu. Která matka netrpí nevyjádřitelnou bolestí, trpí-li její dítě? Zvlášť je-li to Boží Syn?

Tak jako Maria nosila pod srdcem v zárodku celé naše vykoupení, tak je v jejím srdci jako v jádru přítomna celá bolest Syna a všech jeho údů. Její Fiat znamenalo přijetí nejen jejich osobních bolestí, ale bolestí všech jejich dětí.

Proto se také v den památky Panny Marie Bolestné může číst evangelium o Simeonově prorocství (Lk 2, 33-35), nebo o Kristových slovech na kříži, jimiž dává učedníkovi Marii za matku (Jan 19, 25-27).

Abychom však poznali správnou odpověď na otázku týkající se „důvodu“ utrpení, musíme pohledět na zjevení Boží lásky, posledního pramene smyslu všech věcí, které existují. Láska je totiž nejbohatším zdrojem smyslu utrpení, které vždy zůstane tajemstvím: jsme si vědomi toho, že naše vysvětlení jsou nedostatečná a nepřiměřená. Kristus nás uvádí do tajemství a nechává nás nalézat "důvody" utrpení podle toho, jak jsme schopni pochopit velikost Boží lásky.

(*Salvifici doloris*, 13. Apoštolský list Jana Pavla II. o křesťanském smyslu lidského utrpení, 1984)

Co nás čeká v září

(samozřejmě jen dá-li Pán Bůh)

3. září 10:00 (katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha) **jáhenské svěcení Matěje Jirsy**

5. září 18:00 (kostel Krista Spasitele) mimořádná mše svatá a možnost svátosti smíření (P. Šebestián Smrčina OFM)

16. září 19:00 (sál KC) **SPÍCÍ LEV**

Jednoaktová veselohra z doby první republiky. Malešický divadelní spolek Campanum. Navazuje swingová tanečnicka.

17. září 9:00 – 13:00 UKLIÐME SVĚT (nebo aspoň kousek Barrandova), sraz na parkovišti u KC

18. září 11:30 (KC) **Farní káva**, představení projektu Mary's meal

19. září začíná výuka náboženství, přihlášky Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524, habanova@CentrumBarrandov.cz

22. září 19:00 (kostel) **MÁME HOSTY**

Pražský smíšený sbor + Foerstrovo komorní pěvecké sdružení

25. září 2022 od 20 hodin (sál KC) vokální skupina **LET'S GO!**
Americké spirituály

Podrobnosti, aktuality a změny programu sledujte na nástěnkách a na www.CentrumBarrandov.cz a www.PodpalubiBarrandov.cz

Qíkendovka (24.–26. června)

Po covidové pauze, letos hlavně pod vedením Radky a její rodiny, znovu proběhla tzv. Qíkendovka (= katechetická víkendovka = k-víkendovka = qíkendovka), tedy víkend pro nás, pro mladší i starší školní děti ze skupinek náboženství. Jelikož jsme kvůli ubytování ukrajinských uprchlíků nemohli tento čas strávit ve Smečně, zůstali jsme v Praze v našem Komunitním centru.

Hlavním tématem se stalo putování se sv. Brendanem, irským mnichem ze 6. století, který toužil najít ráj na zemi, z něhož byli lidé vyhnáni. Po páteční seznamovací hře jsme se rozdělili do skupinek, ve kterých jsme zpracovávali různé části Brendanova příběhu. Cílem bylo vytvořit stezku po okolí, na které by lidé mohli tohoto opomíjeného svatého lépe poznat. Druhý den tedy každá skupinka z vybrané části příběhu shrnula to nejpodstatnější, vytvořila k tomu úkol a obrázek. Skupina techniků tyto výtvary následně zpracovala do kartiček, zalaminovala a namnožila. Také vytvořili mapu zastavení, na kterých měly být tyto kartičky v krabičkách uloženy. Odpoledne jsme mohli vyrazit na procházku k Holyni a okruhem zpátky a po cestě vykopat díry na uložení krabiček. Zároveň jsme vybrali kameny k označení místa uložení a namalovali na ně kříže. K večeru jsme se vrátili zpět do Komunitního centra.

Večerní program se mi líbil asi nejvíc. Po večeři jsme se shromáždili v sále ke zpěvu křesťanských písní, vyzkoušeli jsme i kánon, přičemž si nás Miri postupně odváděla do kostela, kde bylo připraveno „překvapení“. To spočívalo v osobní adoraci v kapli před vystavenou monstrancí. Kdo chtěl, mohl se přitom na cokoliv zeptat pana faráře Josefa nebo jáhna Jana. Velice silně to na mě zapůsobilo.

Náš víkend jsme zakončili dopolední mší sv. v kostele, po které jsme ještě rodičům z kůru zazpívali kánon Gloria. Dík patří kromě organizátorů také kuchařskému týmu, jenž nám ochotně a dobře po celý víkend vařil.

Stezka sv. Brendana je pro případné zájemce až do odvolání připravena, takže pokud byste měli čas a chuť, můžete si ji projít. Podrobné informace jsou na farních stránkách www.CentrumBarrandov.cz

Zapsal Vojta Prchal

Farní dovolená V Klášteře Teplá (1.–7. srpna)

O farních dovolených jsme slyšeli jen pochvalné zprávy, a tak jsme neváhali, pozvali vnuky a vyjeli. V přívětivém kraji nás přivítal

rozsáhlý klášterní areál, jehož jedna část je využívána jako hotel. V domě už bylo živo – děti radostně pobíhaly domem a vítaly nově příchozí, i neznámí dospělí se na nás usmívali. Slibný začátek podpořilo krásné ubytování, výborná večeře a pro vnuky seznamovací fotbalík na „dvorku“.

Druhý den ráno začal pravidelný program – dětem se věnovala paní katechetka Radka a bohoslovci Šimon a David. Malé děti si vzaly na starosti maminky Veronika a Nina. Pro dospělé připravila podnětný program paní Eva Fuchsová, která nás učila nově vidět a objevovat liturgii – ono svátostné setkávání s Bohem; předchuť nebeského slavení; díkůčinění; pramen i cíl všeho našeho náboženského snažení. Byl to jen krátký vhled do krás a tajemství jednotlivých částí liturgie, během tří

přednášek jen letmo nastíněných... ale kdo ví, třeba se pro zájemce otevře možnost pro poznávání pokladů liturgie i během roku :-). Při večerní modlitbě metodou Lectio Divina nám paní Eva pomáhala nově „vykopávat“ poklady Písma – v tichu po přečtení úryvku uslyšet speciální slovo/větu tady a teď, pro mne. Nechat se jím inspirovat k modlitbě, načerpané se pak snažit skutkem přenést do života.

Čtvrteční dopoledne s námi svůj život velmi otevřeně sdílel P. Stanislav Góra. Vedl nás k poznání a přijetí naší hodnoty, pravdy Boží o nás v duchu Iz 43 – „Já jsem tě vykoupil, ... jsi můj“. Bůh v nás vidí to, co my ještě nevidíme. Žijme tedy s důvěrou, s vděčností za Boží lásku, odpuštění, vykoupění a milosti, radostně zapojeni do díla, neboť „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.“ (1 Kor 12, 7).

Dopolední program byl zakončen mší svatou, následovalo volné odpoledne, které každý trávil dle svého uvážení. Krásný lázeňský kraj toho nabízí opravdu mnoho. Naše vnuky nejvíc lákala voda ve všech podobách – hodně času strávili i u technických hrátek vytvořených na místě bývalého

vodního mlýna v objektu. Den uzavírala krátká společná modlitba zakončená zpěvem s rytmickým doprovodem dětí, ve středu večer nám byla nabídnuta také chvíle pro ztišení před Nejsvětější Svátostí v klášterní kapli a příležitost k přijetí svátosti smíření. Úplně jiný byl čtvrteční večer – to jsme se všichni sešli u táboráku při pečení buřtů. Kytarista Milan vyměnil repertoár

– písňě chval nahradily písňě trampské, mnozí vydrželi zpívat až do půlnoci.

K dobrému pocitu z dovolené přispěla i přátelská obsluha restaurace a výborné jídlo po celou dobu pobytu, milá setkání a hovory s novými známými. Také naši vnuci získali nové kamarády, navíc prožili pod vedením obou bohoslovců a kamaráda Štěpána svou první ministrantskou zkušenost. Sloužili pak při všech mších, a tak je to nadchlo, že hned po návratu do Prahy ministrovali při nedělní mši v kostele Krista Spasitele.

Zapsala Růžena Flodrová

Primiční mše svatá

A ještě jedno starší ohlédnutí, tentokrát přes údolí ke sv. Vavřinci, kde se 19. 6. slavila slavnost Těla a Krve Páně. Mši svatou sloužil novokněz Theofan Lukáš Fuchs, mnich z řádu trapistů. Bratr Antonín Dominik Jirsa doprovodil mši sv. hrou na nově instalované varhany. Součástí slavnosti bylo nejen svátostné požehnání Jinonicím s procesím, družičkami a květy, ale také výtečné povídkové buchty, a nakonec i pivo a řízky. Významnost slavnosti podtrhla účast pana Karase alias Lahvouna 😊.

Bratr Theofan nám pak na oplátku, při návštěvě trapistického kláštera v Novém Dvoře v rámci farní dovolené, vyprávěl o životě trapistů.

Představujeme trvalého jáhna naší farnosti.

Jestliže spatříme u oltáře v našich kostelech člověka se štolou šikmo přes levé rameno, sepjatou na pravém boku, nebo v dalmatice, která se od kněžského ornátu odlišuje tím, že má rukávy, s největší pravděpodobností půjde o trvalého jáhna **Jana Šulce**.

Honzo, naposled jsme se potkali 13. srpna u sv. Vavřince v Jinonicích při zvláštní příležitosti. Zvláštní byla už tím, že u oltáře bylo víc účastníků než v lodi kostela. Můžeš prosím čtenářům více přiblížit celou akci?

U sv. Vavřince jsme slavili letní pouť trvalých jáhnů pražské arcidiecéze. Zimní bývá o svátku sv. Štěpána. Oba světci byli jáhni prvotní církve, pro víru prolili svou krev a jsou patrony jáhenské služby. Letní pouť bývá v jednom z kostelů zasvěcených sv. Vavřinci. Letos padla volba na náš jinonický kostel, na což jsem byl patřičně hrdý. Pravda, očekával jsem trochu větší účast jáhnů včetně jejich rodinných příslušníků, ale i ve skromném počtu jsme si to užili. Vždyť od dob Kristových platí, že kde jsou dva nebo tři shromážděni v jeho jménu, tam je On s nimi.

Pro mě ta skromná účast přinesla velkou výhodu – zbylo tolik koláčků, že jsem nemusela péct na farní svatovavřineckou pout', která se konala den poté. Byly výborné! Kolik jáhnů tedy v presbytáři mělo ideálně být?

V pražské arcidiecézi je nás asi pětaticet a další se začnou letos nově připravovat. P. Michael Slavík, který poutní mši svatou sloužil, má na starosti zpravidla tříletou formaci kandidátů trvalého jáhenství. Připravoval také naši devítičlennou skupinu jáhnů vysvěcených loni na podzim.

Boží pozvání k trvalému jáhenství přichází většinou až ve zralém věku, když odrostou děti a člověk má zase čas a prostor se ptát, kde je jeho místo v církvi. Jak to bylo u tebe?

Vyrůstal jsem v tradiční katolické rodině, od dětství jsem ministroval a byl u oltáře jako doma. Díky vlídnému panu faráři na Zbraslavi, pozdějšímu vyšehradskému proboštovi P. Antonínu Doležalovi (mimochodem také velkému podporovateli našeho kostela na Barrandově), jsem se bez velkých krizí přenesl i přes období dospívání. Později, když byl rektorem kněžského semináře v Litoměřicích, zval mě ke studiu teologie. Já jsem však v té době měl ještě před válkou, po které jsem se vydal cestou k manželství, čehož nelituji :-). A povolání ke službě si mě nakonec stejně našlo, o třicet let později.

Ale to už jsi měl rodinu, zaměstnání, svůj „rozjetý“ život. Jak to jde prakticky dohromady?

Trvalí jáhnové mají většinou již odrostlejší děti a tolerantní manželky (řekněme téměř světky :-)), ale i přesto je někdy problém vše skloubit. Máme svá civilní povolání, která nás živí, a mnoho závazků vyplývajících z rodinného života. Já mám k tomu všemu rodovou chalupu na Vysočině, včely a les, baví mě příroda a historie, zvláště české dějiny, miluji vše staré, zvláště auta, motorky, vlaky a tramvaje, takže jsem tak trochu i „šotouš“... Na to všechno nemám čas.

Ale to asi nebude jáhenstvím, časovou tíseň v tomhle bláznivém běhu světa cítíme všichni. Co tedy tvoří „podstatu“ jáhenství?

Základním posláním jáhnů neboli diaconů (z řeckého slova διάκονος, služebník) je služba charitativního charakteru, ale také služba u oltáře. Jáhen se aktivně podílí na slavení bohoslužeb, předčítá posvátné texty, zvláště evangelium a může i kázat, vypomáhá s podáváním eucharistie, výukou náboženství, přípravou ke křtu či biřmování nebo snoubenců k přijetí svátosti manželství. Samostatně smí také sloužit bohoslužbu slova, křtít, oddávat i pohřbívat. Mezi jáhenské úkony patří i obřady žehnání neboli svátostiny. Farníci se na mě mohou obracet s žádostí o požehnání zbožného šperku, obrázku, auta, koně :-), bytu či domu. Samozřejmě vše v koordinaci s panem farářem, otcem Josefem.

V tvém případě to ale není všechno...

Ano, já mám to štěstí, že jsem historicky prvním kostelníkem v kostele Krista Spasitele, který mi svěřil sám otec arcibiskup Dominik Duka. Služba je to radostná, vyžaduje však, ač se to nezdá, dostatek času.

To ti ráda věřím, dokonce i skromný svatý Vavříneček dokáže splknout několik hodin týdně. Zkrátka – „práce jak na kostele“.

Skloubit to s rodinou, zaměstnáním, péčí o maminku ve Stodůlkách je velice náročné. Ale díky ochotným spolupracovníkům, dobrovolníkům z řad farníků se to daří. Jsem jim všem za to velice vděčný. Své poslání vidím v tuto chvíli právě ve službě kostelníka a u oltáře, snažím se i trochu formovat naše ministranty. Začali jsme na jaře schůzkami v kostele, na podzim plánujeme výlet do Hostivic za otcem Jakubem. Takže ve farnosti se vskutku nenudím, stejně tak, jako jsem se nenudil jako malý kluk u oltáře na Zbraslavi.

Říkáš „díky spolupracovníkům se to daří“... nezapomněl jsi na manželku?

Samozřejmě rodina a zvláště má manželka Veronika je mi velkou oporou. Především ona musela dát souhlas s mým úmyslem stát se trvalým jáhnem, naposledy bezprostředně před samotným svěcením, a tento svůj souhlas stvrdit nejen svým podpisem, ale i veřejným prohlášením. Manželky jáhnů do toho jdou s námi a církev si toho velice váží a vůbec to nebere na lehkou váhu.

Honzo, skončila stránka, takže končím i já se svými dotazy. Děkuji ti za rozhovor. Bůh žehnej tobě, tvé službě i celé tvé rodině.

S trvalým jáhnem hlubočepské farnosti Honzou Šulcem rozmlouvala

Eva Fuchsová

Farní knihovna

Ve foyer komunitního centra je k dispozici farní knihovna, která nabízí poučení, duchovní stravu i odpočinek u dobré knihy. Otevřeno je vždy, když je v komunitním centru přítomen některý ze zaměstnanců – stačí zazvonit na zvonek recepcce. Čtenář se musí většinou obsloužit sám (a pokud si půjčuje knihy ze zasklené sekce, zapsat výpůjčku do sešitu). Jádrem knihovny jsou svazky přestěhované ze zlíchovské fary, ale jednou měsíčně přibudou nové svazky, o kterých zde budeme informovat. V měsíci srpnu jsme se soustředili na doplnění liturgiky.

Mary's meal

„Chtěl bych mít co jíst, a taky bych jednou rád chodil do školy...“

To jsou slova afrického chlapce, která se stala impulsem pro vznik díla *Mary's meals*. Zazněla před 20 lety během hladomoru v Malawi, kdy tuto zemi navštívil Magnus MacFarlane Barrow ze Skotska. Měl v té době již zkušenosti s poskytováním pomoci v zemích zasažených válkou na Balkáně. Tehdy si uvědomil, že je to právě nedostatek jídla, který brání dětem v přístupu ke vzdělání, a tím i k lepší budoucnosti.

Tak vznikla myšlenka dávat dětem jídlo v místě, kde se vzdělávají. Již koncem roku 2002 to bylo 200 dětí, které dostaly ve své škole jedno teplé jídlo denně. Tento projekt dostal jméno „*Mary's meals*“ = „*Mariiny pokrmy*“. Pokrmem je kaše, kterou připravují místní dobrovolníci ze surovin od lokálních pěstitelů, obohacená o minerály a vitamíny.

Magnus je přesvědčený, že je to právě Matka Boží Panna Maria, kdo stojí za tímto dílem. Je založeno na obětavé práci dobrovolníků, podporuje místní komunitu, která celý projekt organizačně zajišťuje, a uskutečňuje se především díky finančním příspěvkům lidí z celého světa. V roce 2022 pomáhá již 2,5 milionům dětí hlavně v zemích Afriky, Indie a na Haiti.

Marie Fulínová

Přijďte ochutnat kaši

V neděli 18. září v 10.30 bude na Barrandově v Kostele Krista Spasitele sloužena mše sv. na podporu díla *Mary's meals*. Následně při farní kávě v prostorách Komunitního centra budete mít příležitost ochutnat přesně tu kaši, kterou *Mary's meals* dává dětem v Malawi, dozvědět se více a případně finančně přispět na toto dílo.

Varhany pro kostel Krista Spasitele

Výroba nových píšťalových varhan do kostela Krista Spasitele na Barrandově zdárně pokračuje, vyrábí je ve své dílně u Krnova varhanáři Kánský a Brachtl s dalšími spolupracovníky. Výroba byla zahájena začátkem roku

2019. Varhany budou mít dva manuály (klávesnice pro hraní rukama) a pedál (klávesnice pro hraní nohama). Každý manuál je v rozsahu C až a3, to je 58 kláves. Pedál je v rozsahu C až f1, to je 30 kláves. Varhany budou mít 40 rejstříků a celkem 2 265 píšťal. Všechny píšťaly jsou již vyrobené. Rovněž jsou vyrobené všechny měchy, vzdušnice, píšťalnice, skříň varhan a hrací stůl. Varhanáři pracují na výrobě dalších částí varhan a varhany postupně sestavují ve své dílně u Krnova. Po sestavení a odzkoušení varhany rozeberou a přivezou do kostela na Barrandov. Termín se ještě upřesňuje. V kostele varhany sestaví, seřídí, dointonují a naladí. Právě intonace varhan přímo v kostele, tedy v tom akustickém prostoru, kde budou hrát, je velmi důležitá a náročná. Varhany požehná arcibiskup Jan Graubner při mši svaté 20. 11. 2022 v 10:30 na slavnost Krista Krále. Současně oslavíme dvouleté výročí posvěcení našeho kostela. Následně v úterý 22. 11. ve 20:00 hod bude inaugurační koncert, který provede koncertní varhaník a profesor HAMU Pavel Černý. Podrobněji o varhanách a průběhu instalace v kostele budeme informovat v říjnovém zpravodaji.

Pavel Čížek, barrandovský varhaník

Volby do pastorační rady

V neděli 25. 9. 2022 proběhnou v kostelech naší farnosti volby do pastorační rady. V závěru každé bohoslužby přítomní obdrží hlasovací lístky s pokyny, jakým způsobem volit. Voličem je každý starší 15 let, který se cítí být členem farnosti.

Hlasovací lístky budou sečteny volební komisí, která předá výsledky hlasování faráři P. Ptáčkovi. Ten může ke zvoleným členům jmenovat další dle svého uvážení.

Kandidáti:

RNDr. Pavel Čížek, zakladatel SW společnosti, varhaník, důchodce

Mgr. Monika Ettlrová, projektová manažerka

Eva Fuchsová, kostelnice, asistentka v sociálních službách

Milan Flodr, pastorační asistent

Ing. Libor Galatík, výkonný ředitel

Mgr. Radmila Habánová, pastorační asistentka

Mgr. Tomáš Hromek, LL.M., advokát

Ing. Michael Jirsa, učitel

Ing. Vojtěch Kočovský, stavař

Mirjam Kombercová, studentka

Mgr. Veronika Lásková, překladatelka

Ing. Vít Šorm, Ph. D., manažer

Ing. Veronika Winklerová, jednatel

Ze Stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské:

Pastorační rada má spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti podílet se na vytváření pastoračního programu.

K úkolům PR zvláště náleží:

- probouzet a prohlubovat vědomí spoluzodpovědnosti za farní společenství a oživovat spolupráci jeho členů;
- získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry a jejího prohlubování;
- podporovat vznik a rozvoj nových kněžských a řeholních povolání ve farnosti;
- přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb a pro živou účast celého farního společenství na liturgii;
- podporovat službu v charitativní a sociální oblasti a spolupracovat s místní charitou tam, kde je ustavena;
- vidět zvláštní životní situaci rodin a různých skupin farního společenství a hledat účinnou pastorační a charitativní pomoc v jejich potřebách; (g) podporovat vzdělávací činnost ve farnosti; (h) pravidelně informovat farní společenství písemně i ústně o práci a problémech ve farnosti; (i) společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí společenství.
- Pastorační rada má právo:
- sdělit biskupovi svůj názor, má-li dojít k ustanovení faráře (nikoli administrátora) v uprázdněné farnosti. Právo biskupa rozhodnout o personálních změnách dle svého uvážení tím není dotčeno;
- na informace o ekonomické situaci farnosti;
- vyjádřit svůj názor při změnách organizace duchovní správy ve farnosti, příp. hranic farnosti, při výběru pomocníků k podávání eucharistie, lektorů, akolytů a katechetů, při plánování lidové misie či duchovní obnovy farnosti;
- podílet se na přípravě důležitých pastoračních kroků, na řešení důležitých otázek, týkajících se života farnosti, např. uspořádání církevních slavností a zvláštních slavnostních bohoslužeb (poutí, procesí, prosebných dnů) a na stanovení pořádku bohoslužeb;
- vyjádřit se ke kandidátu bohosloví.

Společenství modlitby a duchovní formace

- Společenství **modlitby růžence** se schází v pondělí v 18 hodin v kostele Krista Spasitele. Jednou měsíčně slouží P. Šebestián Smrčina OFM při této příležitosti mši svatou a slouží též jako zpovědník.
- **Modlitby matek** jsou v naší farnosti zastoupeny čtyřmi skupinkami. Bližší informace a kontakty naleznete na www.modlitbymatek.cz
- Uzavřené **společenství mužů** se schází v pondělí večer na Barrandově.
- Úterní večery patří **duchovní formaci** katechumenů, biřmovanců a dalších zájemců pod vedením našich kněží.
- **Nově** nabízíme ve středu v 19:15 v **KC Liturgické inspirace** (uvedení do liturgie mše svaté, volné pokračování programu z farní dovolené v Teplé; lektorka Eva Fuchsová);
- od 19:45 pak navazující **Lectio divina** (modlitební četba Písma) v adorační kapli kostela Krista Spasitele.
- Každý 1. a 3. pátek v měsíci se od 9:00 koná na Barrandově **setkání seniorů** s duchovním programem.
- Společenství **maminek a babiček** (zkrátka žen) se schází k modlitbě a popovídání ve čtvrtek v 10:00 na zlíchovské faře.

Kultura, vzdělávání (vše v komunitním centru)

- **angličtina pro děti** probíhá v pondělí (věk 3+) a ve středu (5+) v 17:00 hodin
- úterky 16:00 patří **výtvarnému kroužku** pro děti
- čtvrteční večery budou i v dalším roce rezervovány pro **filmový klub, přednášky, besedy** se zajímavými osobnostmi a jiné kulturně-vzdělávací akce
- děti se v příštím roce opět mohou těšit na občasná **dětská odpoledne** s loutkovým divadlem, výtvarnou dílničkou, pohybovými hrami a čtením pohádek na pokračování (to vše ve spolupráci s pobočkou Městské knihovny na Barrandově)
- ve vstupní hale komunitního centra je volně přístupná **knihovna** křesťanské literatury

Cvičení, tanec (vše v komunitním centru)

- každé pondělí od 18:00 **Lady dance** (latinsko-americké tance v sólových úpravách pro ženy)
- každé 2. a 4. pondělí v měsíci od 19:30 si můžeme zatančit **izraelské tance**
- v úterý v 10:00 se koná **zdravotní cvičení** (nejen) pro seniory
- ve středu v 16:30 se koná **cvičení pro seniory**
- středa večer bude opět taneční – nejprve v 18:00 **taneční pro juniory** a v 19:30 **párové společenské tance pro dospělé**
- v 19:00 se nabízí také cvičení **pilates**
- ve čtvrtek v 10:00 cvičí **Fit maminky**, aniž by musely shánět hlídání pro své děti

Skupiny

0. Maminky s dětmi (cca 2–4 roky)
čas bude po dohodě upřesněn
1. Předškoláci + prvňáci (min. věk 5 let)
středa 16.30–17.30
2. Příprava k 1. sv. přijímání
středa 14.30–16.00
3. Mladší školní věk (2.–4. tř.)
čtvrtek 15.30 – 16.30
4. Starší školní věk (5.–8. tř.)
čtvrtek 17.00–18.00
5. Mládež (9. tř. a SŠ)
čtvrtek 19.00–20.15/20.30
6. Dospělí (setkávání nad Bibli
a křesťanskou věroukou včetně
přípravy na svátosti)
1. a 3. úterý v měsíci 19.00–20.00

Přihlašujte své děti (resp. sami sebe) e-mailem či telefonicky **do pátku 9. 9. 2022.**

Pravidelná výuka bude zahájena v týdnu od 19. září 2022.

Místo konání: kostel a komunitní centrum Krista Spasitele Barrandov

Prosíme, respektujte věkové složení skupin. Definitivní přihlášky dostanou děti (mládež) vytištěné na prvním setkání. Počet dětí ve skupinách je omezen. Termíny setkávání lze po dohodě upravit. S případnými podněty a přáními kontaktujte katechetku Radku Habánovou (viz kontakty na poslední straně tohoto zpravodaje).

Redakční prosby a díky

Milí farníci a přátelé našich kostelů a komunitního centra,

před prázdninami jsme zkusmo vydali nulté číslo farního zpravodaje. Čekali jsme na Vaše kritické připomínky, a protože jsme se jich nedočkali (místo nich přišla jen samá chvála :-)), budeme prozatím pokračovat ve stejném duchu. To ale neznamená, že by zpravodaj nemohl být ještě lepší, víc vyhovovat Vaším potřebám, lépe odrážet dění ve farnosti, pomáhat k utužení farního společenství a podporovat růst duchovního života.

Děkujeme všem, kdo aktivně přispěli k sestavení prvního čísla, které je díky začínajícímu školnímu roku o něco rozsáhlejší, než bude obvyklé, a nadále prosíme o podporu: Dávejte vědět předem o plánovaných aktivitách, při konání jakékoliv farní akce či při návštěvě komunitního centra foťte, poté pište či malujte, všechno pošlete redakci, která vybere a sestaví Vaše příspěvky do odpovídajících rubrik. Osvědčuje se při konání akce předem jmenovat (či zvolit) foťografa, zapisovatele a respondenta. Těšíme se na utěšenou spolupráci.

Za redakci *Eva Fuchsová*

Q-víkendovka 24.–26. 6. 2022

Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, tel. 605 203 341

Ing. Hana Tyrallová, ředitelka Komunitního centra Krista Spasitele,

tel. 734 710 158, reditelka@CentrumBarrandov.cz

Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje

Z Paluby a Podpalubí, tel. 774 608 012, eva.fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, tel. 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	15:30 růženec 16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				1. so v měsíci 15:00

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka dalšího čísla 20. září 2022. Náklady na jeden výtisk tvoří 20 Kč. Redakční rada Hana Tyrallová, Radmila Habánová, výkonná redaktorka Eva Fuchsová, za obsah odpovídá

P. Josef Ptáček. Příspěvky pošlete na eva.fuchsova@CentrumBarrandov.cz.

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz

www.PodpalubiBarrandov.cz